

[Kristen Amby.]

Undtagelse, thi ogsaa for Bygningsskat til Amtskommunen er Parcelhuset til Brug for Ejeren fritaget.

I denne Sammenhæng vil jeg gerne fremsætte nogle enkelte Betragtninger vedrørende Ejendomsskatterne. Jeg, og mit Parti med mig, er helt enig i den Betragtning, at Nybyggeri skal fritages for Bygningsskatten; den er jo i Virkeligheden en Skat paa et saare vigtigt Forbrug; helt anderledes stiller det sig naturligvis med Grundskatten. Men det kan ikke nægtes, at de Kommuner, der vel konstruktionsmæssigt er Landkommuner, men ellers ligger omkring de store Byer — væsentlig her omkring København, men det kan ogsaa være Tilfældet andre Steder —, bliver meget daarligt stillede ved denne Skattefrihedsbestemmelse. Man kan tage et bestemt Eksempel, en Kommune [paa 3 000—4 000 Indbyggere, Ballerup eller en af Brøndbyerne, eller hvilken det nu kan være, som konstruktionsmæssigt er en Landkommune, og som har fastlagt et bestemt Forhold mellem Skatterne paa fast Ejendom og paa personlig Indkomst, i Regelen med 40 pCt. paa Ejendommene og 60 pCt. paa Indkomsterne.

En saadan Kommune kan næsten se Grundlaget forsvinde for sin Skattepolitik, hvis der i en 4-aarig Periode kommer dobbelt saa mange Mennesker ud i den, fordi der opstaar saa mange Nybygninger. Det vil nemlig betyde, at de hidtidige Grundejere ikke blot skal betale de Udgifter, som svarer til den Promille, der blev fastsat, men de skal vedvarende betale 40 pCt. af Kommunens stærkt stigende Udgifter; Udgifterne stiger jo stærkt, naar der skal bygges Skoler og meget andet, fordi der kommer et stort Nybyggeri af Boliger. Nu ved jeg godt, man vil sige til mig, at vi har en Skattekommission. Ja, Gud bedre det, vi har en Skattekommission! Jeg ved ikke, hvor længe den skal sidde; de sidste 10 Aar har den siddet, og endnu har vi ikke set noget Resultat, saa jeg vil haabe, at man lader være at henvise dette Spørgsmaal til Skattekommissionen; men jeg vil henstille til Regeringen, at man, uanset hvordan det gaar med Hovedstads-kommissionens Betænkning om Indlemmelser eller Ikke-Indlemmelser, virkelig gaar til at overveje, om ikke disse Landkommuner, som i Virkeligheden ikke er Landkommuner, men er ikke blot købstadsmæssig bebyggede Kommuner, men store Bysamfund — for Hvidovre drejer det sig vel om 14 000—15 000 Indbyggere —, kunde faa Købstadrettigheder, saaledes at man for Skatten paa fast

Ejendom fik en bestemt Promille, som man normalt har det i Købstæderne og for Skatten til Staten, og ikke dette med et bestemt Forhold, 40—60 pCt. eller hvad det nu er, af Kommunens Udgifter. Ellers er det nemlig umuligt at fortsætte med Skattefrihedsbestemmelser for Nybygninger. Det siger sig selv, at det kan man ikke gøre, hvis det betyder, at alle de bestaaende Ejendomme Aar for Aar faar meget stærkt stigende Skatter.

Rentenedsættelse og Afdragshenstand var den fjerde Form for Støtte. Den stipulerede Rente er, som allerede sagt af det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby, 4 pCt., saaledes som der staar i Lovens § 6, og 1/5 pCt. er Bidrag til Administrationsfonden, og Resten af Ydelsen paa 5 pCt. er altsaa Afdrag. Jeg vil haabe, selv om Lovforslaget har en Bestemmelse, som gaar igen fra den tidligere Lov, om Afdragshenstand, at man kan komme bort fra disse Afdragshenstande.

Et er, at man giver et Rentetilskud, men et andet er, at man vedvarende giver Afdragshenstand. Et Hus slides, det er derfor rimeligt, at et Laan afdrages, og jeg vil tro, at man saa hellere end Henstand maatte give lidt mere — det bliver for saa vidt det samme — Rentenedsættelse, hvis det var nødvendigt, meget mere kan vi nu ikke give, vi kan i visse Former komme helt ned til 1 1/2 pCt.s Rente, og saa ingen Afdragshenstand. Jeg tror, det er en uheldig Praksis, man er kommet ind paa, og det er i hvert Fald noget, som Kommunerne, der skal garantere, er meget kedede af, at der ikke ogsaa paa Statslaanet virkelig er Afdrag.

Jeg siger, at den stipulerede Rente er 4 pCt., men Bestemmelserne om Rentenedsættelse og altsaa ogsaa om Afdragshenstand har jo deres Begrundelse i den af Rigsdag og Regering ved Krigsudbruddet formulerede Boligpolitik, der gik ud paa i Stedet for ved kontante Tilskud at holde Lejeniveauet nede i Nybyggeriet da at give en saadan Rentenedsættelse, at skønt Byggekostningerne steg — og de er steget, jeg tror, at Byggeindeks er godt 160 i Forhold til 1938—39 —, skulde Lejen dog holdes saa nær 1938-Niveauet som muligt, ogsaa i Nybyggeriet. Sammen med Bestemmelsen om Huslejestop i ældre Ejendomme har denne Lovgivning betydet det meget lykkelige og heldige, at et af de fundamentale Goder for den almindelige Befolkning er holdt nede i Pris. Vi har det saamænd ikke for lysteligt økonomisk, men hvor meget værre vilde vi ikke have det i Dag, hvis Huslejen baade i gamle og nye Ejendomme var steget med de 70 pCt., som Byggeindeks er steget med —